

РЕШЕНИЕ

№ 949

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7154** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Н. Т. срещу съдебно решение от 10.04.2013г, постановено от Софийски районен съд, НО, 98 състав по нахд № 11856/2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 427 от 6.06.2012 г., издадено от директора на СДВР, с което на касатора са наложени десет административни наказания "глоба" в размер на по 200 лв. всяко, за нарушение на чл. 27, ал. 7 във вр. чл. 45 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение на районния съд, като постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Касаторът поддържа, че неправилно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. Визира и нарушение на чл. 10 от ЗАНН вр. чл. 24, ал. 2 ЗАНН, доколкото лицето е наказано в качеството си на управител на [фирма] и не следва да отговаря за дейността на ЮЛ. Моли да се отмени решението и наказателното постановление.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че решението на

районния съд е законосъобразно и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Със съдебно решение от 10.04.2013г, постановено от Софийски районен съд, НО, 98 състав по нахд № 11856/2012 г., е потвърдено наказателно постановление № 427 от 6.06.2012 г., издадено от директора на СДВР, с което на касатора са наложени десет административни наказания "глоба" в размер на по 200 лв. всяко, за нарушение на чл. 27, ал. 7 във вр. чл. 45 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля- актосъставителят Д. Г. В., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Първоинстанционният съд е приел, че нарушенията на чл.27, ал. 7 от ЗЧОД са безспорно установени, и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на управителя.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, но не споделя направените правни изводи.

Обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. СРС е приел, че касаторът, в качеството му на управител на дружеството е имал задължение съгласно чл. 27, ал. 7 ЗЧОД да съхранява и при поискване да представя документите, изискуеми от правната норма на чл.27 ал.3. По делото е безспорно установено, че [фирма] е лице, извършващо охранителна дейност по чл. 5 ЗЧОД, както и че дружеството се управлява и представлява от касатора Т. Н. Т. към датите на извършване на административните нарушения. Според чл.27 ал.7 от ЗЧОД лицата, извършващи дейност по чл. 5, съхраняват за срок три години след прекратяване на трудовото правоотношение и при поискване представят за проверка на компетентните органи документите по ал. 3 и 6. В разпоредбата на чл. 27, ал. 3 от ЗЧОД са описани документите, които при сключването на трудовия договор лицето по ал. 2 следва да представи. Трудовите договори по чл. 27, ал. 2 от ЗЧОД се сключват от лицата, извършващи дейност по чл. 5, т. 1 – 4, т.е. те са адресати на правната норма. В случая в акта и в наказателното постановление е приписано деяние (изразяващо се в бездействие) на касатора, в качеството му на управител на дружеството, извършващо дейност по чл. 5 от ЗЧОД. Задължението по чл. 27, ал. 7 във вр. ал. 3 от закона тежи върху лицето по чл. 5 вр. чл. 2 от същия, т.е. върху дружеството, а не е задължение на управителя му. Вярно е, че съгласно чл. 24, ал.2 ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и

ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Относно ръководителите, законът има предвид допустителство и подбудителство, които са наказуеми, само ако това е изрично предвидено в съответния нормативен акт /аргумент и от чл.10 ЗАНН/. В случая в ЗЧОД не е предвиден състав за допустителство, поради което чл. 24, ал. 2 ЗАНН не би бил допустим с оглед императивния характер на чл. 10 ЗАНН. Предвид изложеното, допустителството е напълно невъзможно в разглеждания случай.

Не може да възникне административно - наказателна отговорност за изпълнителния директор и членовете на съвета на директорите, както и за управителя, в качеството им на физически лица, тъй като не те осъществяват дейността на управляваното от тях дружество. Всички действия, които извършат, са в качеството им на управителни органи на дружеството и са от името и за сметка на последното, а не са от тяхно име и за тяхна сметка. Всички последици от дейността им настъпват за дружеството, а не за тях. Следователно и при тази редакция административно - наказателна отговорност за извършени нарушения по закона следва да бъде предвидена за юридическите лица. Обстоятелството, че такава не е предвидена по ЗЧОД за конкретното нарушение на чл. 27, ал.7 от закона, не оправдава налагането на глоба на управляващия дружеството, защото при осъществяване на дейността си той не действа от свое име и за своя сметка. Неправилно е констатирано, че Т. Т. в качеството си на управител на [фирма] е субект на административно-наказателна отговорност по извършените нарушения, посочени в АУАН и НП. Налице е разлика между юридическото лице-работодател и управителните органи на това юридическо лице. По смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ, " В. - Н." Е. следва да е субект на административно - наказателната отговорност за извършените нарушения. Т. Т. представлява юридическото лице и трудовите договори се подписват от него, но той не се явява работодател. Той не наема самостоятелно работници, каквото е изискването на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ, а от името на [фирма].

Гореизложените съображения за субекта на отговорността обосновават извод за незаконосъобразност на обжалваното решение и като такова следва да се отмени като на отмяна подлежи и потвърденото с него наказателно постановление.

Водим от горното, Административен съд София- град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 10.04.2013г, постановено от Софийски районен съд, НО, 98 състав по нахд № 11856/2012 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 427 от 6.06.2012 г., издадено от директора на СДВР.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: